

[Udenrigsministeren.]

med som udgangspunkt, men som ikke er forstået i det fulde omfang overalt.

Den ærede socialdemokratiske ordfører fremsatte nogle udtalelser om stillingen overfor Amerika, der efter min mening var et værdifuldt bidrag til diskussionen og for forståelsen af virkeligheden. Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Hans Hedtoft. Når vi tænker på årene fra 1947 til i dag, er det vanskeligt at forstå, at nogen, der har fulgt udviklingen, og som blot har noget kendskab til virkeligheden, vil bestride, at uden Amerikas hjælp, økonomisk som militært, ville vor stilling i dag have været endnu vanskeligere og frygten overfor fremtiden endnu større. Det ulykkeligste, der kunne ske i dag, var, om der voksede en anti-europæisk stemning frem i Amerika, eller der fæstnede sig en anti-amerikansk stemning i Europa. Det er på et åbent, gensidigt hensyntagende samarbejde mellem Europa og Amerika, at vor fremtid afhænger, hvis Europa da skal blive ved med at være, hvad det er, og ikke reduceres til en randstat til Asien eller et brohoved i kampen mellem øst og vest.

Jeg vil gerne takke regeringspartiernes ordførere, de ærede medlemmer hr. Elgaard og hr. Kristen Amby, ikke blot for deres tilslutning til forslaget, men også for deres uddybning af begrundelsen. Jeg kan overfor det ærede medlem hr. Elgaard bekræfte, at det mere regelmæssige samarbejde med 3—4 møder om året af Atlantpagtrådet, som nu er indledet, skal tjene til at undgå, at der skal blive truffet forhåndsbeslutninger, inden man har haft lejlighed til almindelig udveksling af synspunkter. En række af de spørgsmål, som det ærede medlem omtalte, vil jeg komme til at beskæftige mig med i mine svar til de øvrige ordførere.

Det ærede medlem hr. Kristen Amby spurgte, om det ikke var min opfattelse, at Atlantmagterne ikke burde søge strategiske fordele, der indebar en fare for brud på freden. Jeg er i den heldige situation, at det ærede medlem her har udtalt en tese, som jeg under forhandlingerne i Ottawa om den verdenspolitiske situation selv havde lejlighed til at fremhæve. Under min omtale af pagtens defensive karakter sagde jeg, at man nøje måtte overveje alle disse spørgsmål og ikke søge ordninger gennemført, der, selvom de i tilfælde af krig ville indebære strategiske fordele, i øjeblikket ville medføre, at faren for krigen blev øget.

Det ærede medlem nævnte i går nogle udtalelser, der er kommet frem i visse tyske blade, og som går ud på, at man fra dansk

side skulle have udnyttet den nødsituation, som Tyskland var kommet i efter krigen. Jeg kan ganske slutte mig til den velbegrundede tilbagevisning, som det ærede medlem fremførte. Hertil kunne man måske yderligere føje, at hvis man med påstanden om udnyttelsen af Tysklands nødstilstand tænker på den materielle nød, må dette lige så bestemt tilbagevises. Det er rigtigt, at der gennem Dansk Røde Kors og sundhedsstjenesten er ydet bespisnings- og sygehjælp til gamle, der i forvejen var medlemmer af danske foreninger, og til syge og børn. Herved er for det første midler fra Hooverhjælpen og andre kilder blevet sparet til fordel for tyske børn. Men dertil kommer, at der gennem Dansk Røde Kors med støtte af den danske stat er ydet en meget betydelig bespisningshjælp til børn i tyske skoler og tyske småbørn, ikke blot i Sydslesvig, men også i Holsten og Hamborg, hvor ingen dog vil beskyldes os for at udnytte Tysklands nødstilstand. Tyske myndigheder har da også udtalt deres taknemlighed derfor. Desuden har Dansk Røde Kors ydet en smuk indsats ved at gennemføre en tuberkuloseundersøgelse i hele Slesvig-Holsten og en værdifuld hjælp til fordel for tyske flygtninge gennem sine institutioner i Wolfsburg og Salzgitter, ligeledes med rundhåndet støtte fra den danske stat.

Mine fleste bemærkninger har jeg naturligvis at rette til ordførerne for de to partier, der går imod forslaget, det radikale venstres ordfører og det kommunistiske partis ordfører.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) gentog sin tidligere fremsatte udtalelse om, at vi af al vor kraft skal forsvare vor selvstændighed og vort demokrati. Til de forbehold, som allerede fandtes — det er jeg enig med det ærede medlem i — i den oprindelige udtalelse, føjede det ærede medlem nu en ny forklaring, idet han gjorde det klart, at det, han tænkte på, var, at det danske folk skulle værge sin frihed og sit demokrati, som vi gjorde det under den sidste besættelse. Efter denne udtalelse synes det at være det ærede medlems mening, at det, vi gjorde dengang, var tilstrækkeligt til beskyttelse af vor frihed.

Det ærede medlem synes ganske at se bort fra, at når vi fik vor frihed tilbage og i dag kan glæde os over et frit demokratisk folkeliv, skyldtes det andres indsats, andres ofre. Jeg undervurderer ikke den danske modstandskamp, men den kunne aldrig have frigjort os ved egen kraft. Tror det ærede medlem virkelig alvorligt og redeligt, at det er muligt for et folk at blive ved med at eje